

andre Statsbanefunktionærer, f. Eks. findes der i Statsbanernes Signalhuse Portører, som forrette stadig Tjeneste dér og ganske vist aldrig komme i tjenstlig Berøring med Publikum, men som dog meget vel kunne tænkes at inficere Signalhuset, saa at dette blev en Smittekilde for de andre Funktionærer, de vedkommende syges Kolleger, som skulle arbejde sammen med dem eller løse dem af i dette Signalhus. Man kan ogsaa tænke sig, at Statsbanerne, hvis de havde en Mand, der havde Tuberkulose, og som hidtil havde været beskæftiget med Billetteringstjeneste, forflyttede ham til at gøre Tjeneste f. Eks. i Godsvogne. Men ogsaa her vilde han kunne inficere de Rum, hvori han skal arbejde, og det Gods, han skal beskæftige sig med, og altsaa være en Fare for en større eller mindre Del af Befolkningen. Da vi nu netop have denne Paragraf til Behandling, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Minister, i hvilken Udstrækning han mener, at dette Udtryk „Befolkningen“ skal forstaaes. Det er lige saa nødvendigt at værne de mange Funktionærer, der komme i Berøring med andre Funktionærer, som det er at værne det Publikum, der muligvis er Statsbanernes eller andre Statsinstitutioners Kunder.

I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale de af det socialdemokratiske Mindretal stillede Ændringsforslag saavel som de Forslag, der ere stillede af hele Udvalget eller af Ministeren.

Justitsministeren (Bilow). At jeg anbefaler de Forslag, der ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget til Vedtagelse i det høje Ting, vil ikke forbavse nogen, og jeg behøver ikke at udtale mig nærmere om dem, det er jo allerede gjort tilstrækkeligt af den ærede Ordfører (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds]).

Derimod er der fra det socialdemokratiske Mindretal stillet en Række ret betydningsfulde Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vilde medføre Udgifter af en Størrelse, som vilde være aldeles uberegnelig, men sikkert vilde være meget betydelig. Og ikke alene vilde deres Vedtagelse medføre en betydelig økonomisk Byrde, men den vilde tillige medføre saadanne Indgreb i den personlige Frihed, at jeg tror, det vilde vække meget stor Betænkelighed og ikke blive følt som et Gode af Befolkningen. Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 5 gaar ud paa, at det kan paabydes næringsdrivende saavel som private og kommunale Funktionærer og Arbejdere at ophøre med deres hidtidige Virksomhed,

naar der ved den er Fare for, at Smitte kan overføres til Medarbejdere eller Kunder ved direkte Berøring eller ved de Produkter, som de forarbejde. Det vil sige, at en ubegrænset og ganske vist stor Del af Folk ved blot et Paabud af Sundhedskommissionen kan blive tvungen til at ophøre med deres Livsgerning, og det er egentlig ikke Ækvivalent nok derfor, at man saa giver dem Hjælp til at lære noget andet, eller at man giver dem en Statspension. Det, at Kommune og Stat skulde give Bidrag, for at disse Folk maaske i en fremrykket Alder kunne drive et Erhverv, hvor de ikke vare særlig farlige overfor Befolkningen, vilde sikkert koste betydeligt, og i mange Tilfælde maatte man stille sig ganske renonce, og saa skulde de have Statspension ifølge Forslaget til § 10, en Pension, hvis Omfang ikke lader sig beregne.

Det Forslag, der lyder saaledes: „Med Hensyn til Børn, der tilhøre Ægtefæller, af hvilke en eller begge ere lidende af smittefarlig Tuberkulose, kan Sundhedskommissionen, hvor det skønnes at være særlig fornødent, beordre disse Børn fjernede fra Hjemmet og i fornødent Fald anbragte paa Børne- eller Plejehjem paa det offentliges Bekostning“, tror jeg, at Børne- og Plejehjemmene vilde være meget betænkelige ved, og det vilde heller ikke være rigtigt overfor de sunde Børn, der befinde sig paa saadanne Hjem. Jeg tror derfor, at det, man her maa gøre, er at blive staaende ved Bestemmelsen i § 5 med den Ændring, jeg har tilladt mig at foreslaa under Nr. 4, og som gaar ud paa, at ikke alene de „Udgifter, der af det offentlige udredes til Forplejning af Personer, der som lidende af Tuberkulose ere indlagte, eller til Underhold for Familier, hvis Forsørgere ere indlagte paa Sygehus“, ikke betragtes som Fattighjælp, men at man dertil føjer „samt det offentliges Udgifter ved andre Foranstaltninger i Henshold til nærværende Paragraf“. Det er vide Ord, og til det, Sundhedskommissionen maatte foretage til Bekæmpelse af Smitten, kommer Statsbidraget ifølge § 13 med det dertil føjede Ændringsforslag under Nr. 9, og det mener jeg, vi maa blive staaende ved. Det andet, tror jeg, vilde føre alt for vidt, og jeg fraraader altsaa de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Dernæst rettede det ærede Medlem fra Faxe (Stauning) et bestemt Spørgsmaal til mig med Hensyn til Spørgsmaalet i § 10, andet Stykke. Jeg kan ikke komme dybere ind paa det paagældende Spørgsmaal, thi,